

Ikke forskelsbehandling og lige muligheder for alle - en rammestrategi

Europa-Parlamentets beslutning om ikke forskelsbehandling og lige muligheder for alle - en rammestrategi (2005/2191(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ifølge hvilken Fællesskabet kan træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse² og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv³, som forbyder enhver form for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering,
- der henviser til artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, ifølge hvilket enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt,
- der henviser til de forskellige juridiske instrumenter, der er vedtaget inden for rammerne af FN og Europarådet, og som forbyder enhver form for forskelsbehandling med hensyn til de rettigheder, de står som garant for, og især den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle - en rammestrategi" (KOM(2005)0224),
- der henviser til sin beslutning af 8. juni 2005 om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa⁴,

¹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

² EUT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

³ EUT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁴ EUT C 124 E af 25.5.2006, s. 405.

- der henviser til sin beslutning af 28. april 2005¹ om romaernes situation i Den Europæiske Union,
  - der henviser til sin beslutning af 18. januar 2006 om homofobi i Europa²,
  - der henviser til den årlige beretning for 2004 udarbejdet af ekspertgruppen om grundlæggende rettigheder og dens temarapport om mindretal, offentliggjort samme år,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A6-0189/2006),
- A. der henviser til, at bekæmpelse af forskelsbehandling er et vigtigt led i enhver form for integrationspolitik - som i sig selv er garant for social samhørighed - og et uundværligt instrument i kampen mod udelukkelse,
- B. der henviser til, at forskelsbehandling i stor udstrækning skyldes manglende kendskab til og dermed frygt for det fremmede, hvorfor det er vigtigt at behandle ondets rod ved hjælp af målrettede aktioner med henblik på at fremme tolerance og alsidighed selv hos de helt unge; der minder om, at programmerne Sokrates, Leonard og Jeunesse vil kunne spille en vigtig rolle i denne sammenhæng,
- C. der henviser til, at nationale myndigheders udbredelse af praktiske oplysninger om ikke-forskelsbehandling på nationalt plan ifølge Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC) fortsat er ret begrænset og derfor bør udvides til at omfatte målgrupper og de ngo'er, der støtter dem; der henviser til, at regeringerne i højere grad bør erkende, at de lokale og regionale myndigheder samt civilsamfundet bør være effektive partnere i forbindelse med bekæmpelse af racediskrimination og bør støtte enhver politik til bekæmpelse af forskelsbehandling,
- D. der henviser til, at artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, som indgår i artikel II-81 i forfatningstraktaten, har en rækkevidde, der er langt større end artikel 13 i EF-traktaten, idet den nævner årsager til diskrimination, som ikke er nævnt i artikel 13, i dette tilfælde farve, social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold og fødsel; der så meget desto mere beklager, at denne bredere fortolkning ikke i praksis er blevet omsat til et bindende juridisk instrument,
- E. der henviser til, at medlemsstaterne - således som ekspertgruppen for nylig har gjort opmærksom på - i forbindelse med gennemførelsen af de lovgivningsinstrumenter, der vedtages på grundlag af artikel 13 i EF-traktaten, bør forpligte sig til at håndhæve fællesskabsrettens generelle principper, herunder de rettigheder, frihedsrettigheder og principper, der nævnes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

---

¹ EUT C 45 E af 23.2.2006, s. 129.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0018.

- F. der erkender, at man ved at give visse former for diskrimination en positiv særbehandling rent juridisk skaber en form for uberettiget hierarki med hensyn til de årsager, der ligger til grund for en sådan diskrimination,
- G. der minder om, at begrebet "diskrimination" opfattes på forskellig måde, alt efter om det vedrører individer eller grupper, og at beskyttelse af individuelle borgeres rettigheder ikke kræver iværksættelse af de samme foranstaltninger, som beskyttelse af de interesser, der kan henføres til en gruppe af individer,
- H. der henviser til, at det er vigtigt at definere, hvad der menes med positive særforanstaltninger, før der træffes afgørelse om, hvorvidt loven skal ændres og i givet fald hvordan; der henviser til, at positive særforanstaltninger omfatter de foranstaltninger, der skal træffes for at bekæmpe ulighed og ulovlig forskelsbehandling, og er et instrument, der har til formål at medvirke til, at befolkningen er ligeligt repræsenteret inden for de forskellige sektorer og på de niveauer, hvor det er af afgørende betydning, at hele befolkningen er repræsenteret ligeligt; der understreger, at dette begreb ikke bør begrænses til erhvervssektoren, og at det bør strække sig ud over kønnenes ligestilling,
- I. der henviser til, at der via uddannelse, som skaber grundlag for fred, ikke-vold og interkulturel dialog, bør arbejdes hen imod en kultur uden forskelsbehandling,
- J. der erkender, at det for at komme tidligere tiders uretfærdighed eller diskrimination til livs kan vise sig at være nødvendigt midlertidigt at ty til positive særforanstaltninger, der ud fra et ønske om at skabe retfærdighed betegnes som "målrettede", og som kan antage meget forskellige former; der henviser til, at indførelsen af kvoter bør betragtes som en ekstrem foranstaltning, der kun kan iværksættes i overensstemmelse med Domstolens retspraksis og under hensyntagen til proportionalitetskriteriet,
- K. der henviser til, at det er tvingende nødvendigt at vedtage positive særforanstaltninger eller særlige lovgivningsbestemmelser for visse særligt dårligt stillede grupper i samfundet eller grupper, hvis rettigheder er blevet krænket, hvis man ønsker at integrere disse, således at de får mulighed for at deltage aktivt i samfundslivet og derved få indflydelse på de afgørelser, der vedrører dem,
- L. der henleder opmærksomheden på, at visse medlemsstater ved at forvise børn af romaer til specialklasser eller til lokaliteter, der er forbeholdt mentalt handicappede, gør sig skyldig i noget, der ligner raceadskillelse, og at der snarest bør iværksættes politiske foranstaltninger til ophævelse af en sådan form for raceadskillelse,
- M. der henviser til, at rammekonventionens rådgivende komité tilskynder til indførelse af positive særforanstaltninger til fordel for mindretal, der er særligt dårligt stillede,
- N. der henviser til, at FN's Komité om Økonomiske, Sociale og Kulturelle Rettigheder anfører, at de kontraherende lande i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er forpligtet til at give dårligt stillede befolkningsgrupper en relevant fortrinsstilling for at opfylde målsætningen om fuldt og helt at inddrage alle personer med en form for handicap i samfundet på lige fod med de øvrige borgere,
- O. der henviser til, at EUMC minder om, at det er vanskeligt at danne sig et reelt billede af racismens omfang og karakter, eftersom mange medlemsstaters indsamling af officielle

og uofficielle data er ineffektiv eller ikke-eksisterende,

- P. der i lighed med EUMC understreger, at det vil være vanskeligt at danne sig et reelt billede af diskrimination og virkningen af politiske foranstaltninger til afskaffelse heraf uden officielle statistiske data om etnisk og national oprindelse, samt om religion; der henviser til, at manglen på tilstrækkelige statistiske data til illustrering og evaluering af diskrimination gør det umuligt at udarbejde en strategi til afskaffelse af diskrimination, som - bl.a. - er baseret på positive særforanstaltninger til fordel for sådanne grupper,
- Q. der henviser til, at behandlingen af personoplysninger på fællesskabsplan er omfattet af direktiv 95/46/EF, og at der - således som ekspertnetværket har understreget - ikke er et modsætningsforhold mellem beskyttelse af personoplysninger og statistisk overvågning af forskelsbehandling, hvis formålet hermed er at få et bedre kendskab til visse gruppers over- eller underrepræsentation inden for visse sektorer eller på visse niveauer, samt at måle fremskridt for at kunne fastslå, hvor der skal sættes ind, og udvælge de mest effektive tiltag,
- R. der henviser til, at det for at påvise indirekte diskrimination, som fællesskabsretten udtrykkeligt forbyder, er nødvendigt at kunne ty til pålidelige statistiske data, især vedrørende visse grupper med særlige karakteristika; der endvidere henviser til, at man uden statistiske data reelt berøver potentielle ofre for indirekte diskrimination et redskab, som er af afgørende betydning for anerkendelsen af deres rettigheder,
- S. der understreger, at fortolkningen af oplysninger, som gør det muligt at påvise en eventuel forekomst af direkte eller indirekte diskrimination, sker i overensstemmelse med national ret eller national praksis, og at anvendelsen af statistiske data som middel til påvisning af indirekte diskrimination på nuværende tidspunkt overlades til medlemsstaterne, hvilket skaber ikke blot en vis uoverensstemmelse, men ligeledes i stater, hvor en sådan praksis ikke er anerkendt, gør det umuligt at afsløre visse former for indirekte diskrimination,
- T. der henviser til, at lighed og ret til at leve uden diskrimination og racisme er centrale elementer i et samfund, hvis medlemmer alle er godt integrerede; der henviser til, at EU's politik for integration og for bekæmpelse af diskrimination bør være i overensstemmelse med hinanden; der henviser til, at samtidig med at medlemsstaternes traditioner og kulturelle normer respekteres, bør "integration" baseres på en overordnet fremgangsmåde som den, medlemsstaterne blev enige om i de fælles grundlæggende principper for integration fra 2004,

Generelle bemærkninger

- 1. er af den opfattelse, at bekæmpelsen af diskrimination ud over lovgivning og klagemidler nødvendigvis bør være baseret på uddannelse, fremme af bedste praksis og kampagner, der tager sigte på offentligheden og de områder og sektorer, hvor der forekommer diskrimination; understreger, at bekæmpelsen af diskrimination også bør tage udgangspunkt i bevidstheden om de sociale - og også økonomiske - følgevirkninger af dette fænomen, og at denne bevidsthed bør videreformidles af alle forvaltningsniveauer, herunder det lokale og regionale niveau, samt af ikke-statslige organisationer (som medlemsstaterne bør inddrage i et nært samarbejde om politikken til bekæmpelse af forskelsbehandling);

2. mener, at det er væsentligt at give en klar definition af positive særforanstaltninger, og at understrege, at positive særforanstaltninger ikke er positiv diskrimination; bemærker, at konkrete eksempler på positive særforanstaltninger f.eks. kan omfatte en gennemgang af rekrutteringspolitikker og -praksis med henblik på at påvise og fjerne dem, der fører til diskrimination, at tage skridt til at gøre ugunstigt stillede grupper opmærksomme på muligheder, at opstille mål for forbedring af ugunstigt stillede gruppers repræsentation i arbejdsstyrken eller at give ugunstigt stillede grupper bistand til at deltage i samfundet som helhed;
3. er af den opfattelse, at de solide former for praksis til bekæmpelse af forskelsbehandling, der er indført i de forskellige medlemsstater, og hvoraf nogle er mere vidtrækkende, stærkere og dybere forankret end andre, bør samles og udbredes ved hjælp af en benchmarkingproces; mener, at det i denne forbindelse vil være hensigtsmæssigt at styrke medlemsstaternes netværk af instanser til bekæmpelse af forskelsbehandling (Equinet) og tilskynde alle medlemsstater til at deltage heri; mener endvidere, at denne opgave med at indsamle, udbrede, koordinere og fremme information på længere sigt vil kunne overdrages til Agenturet for Grundlæggende Rettigheder;
4. udtrykker tilfredshed med Kommissionens initiativ til at udnævnte 2007 til Det Europæiske Ligestillingsår og udtrykker ønske om, at dette vil medvirke til en øget erkendelse af forskellige former for diskrimination samt til et bedre kendskab til klagemidler; kunne ikke desto mindre godt ønske, at forberedelsen af sådanne initiativer fremover ville blive påbegyndt tidligere; gentager sit standpunkt om, at Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre, at alle former for diskrimination gribes an og behandles på samme måde, og minder Kommissionen om dens løfte og tilsagn om at overvåge denne sag nøje og om at rapportere til Parlamentet; beklager, at der fortsat er afsat utilstrækkelige midler til Ligestillingsåret i betragtning af, hvor vigtig bekæmpelsen af diskrimination er; opfordrer til, at Det Europæiske År for Interkulturel dialog (2008) viderefører de foranstaltninger, der iværksættes i 2007, eftersom et af målene med interkulturel dialog er at bekæmpe diskrimination;
5. opfordrer Kommissionen til at fremme uddannelser, der skaber en pædagogik til fremme af fred, ikke-vold og interkulturel dialog;
6. påpeger, at det efter indsamlingen af data står medlemsstaterne frit for at træffe foranstaltninger til fordel for specifikke grupper, der ikke er omfattet af EF-traktatens artikel 13, og som har en særligt høj risiko for social marginalisering, såsom personer under behandling mod narkotikamisbrug, afvænnede misbrugere og tidligere straffede, dvs. personer, der er under resocialisering;
7. beklager, at chartret om grundlæggende rettigheder endnu ikke er blevet gjort retligt bindende, og anmoder om, at der gøres noget ved denne situation; kræver, at Kommissionen i forbindelse med den systematiske og effektive kontrol, som den har forpligtet sig til at udføre med hensyn til dens retsakters og forordningers forenelighed med chartret om grundlæggende rettigheder især bestræber sig på at afsløre enhver form for diskrimination, det være sig direkte eller især indirekte diskrimination, som kunne være en eventuel følge heraf for forskellige personkategorier; er af den opfattelse, at Kommissionen bør gennemføre en konsekvensanalyse for diskrimination på alle lovforslag for at sikre overensstemmelse i lovgivning på tværs af Kommissionens generaldirektorater; mener, at Agenturet for Grundlæggende Rettigheder bør inddrages

fuldt ud i de konsekvensanalyser, der gennemføres på området;

8. anfører i lighed med Kommissionen, at det for at afhjælpe den åbenbare ulighed, som har karakter af at være "endemisk" eller "strukturel", eller endog "kulturel" - og således genoprette en alvorligt kompromitteret lighed - i visse tilfælde kan være nødvendigt midlertidigt at fravige begrebet om lighed for det enkelte individ til fordel for "en distributiv retfærdighed" rettet mod gruppen ved at vedtage såkaldt "positive" særforanstaltninger;
9. understreger, at begreberne "positiv særforanstaltning" eller "positiv lighed" eller endog "distributiv retfærdighed" er udtryk for det samme og tager udgangspunkt i erkendelsen af, at en effektiv bekæmpelse af forskelsbehandling i visse tilfælde kræver en aktiv indsats fra myndighedernes side for at genetablere en ligevægt, som har lidt et alvorligt knæk; understreger, at denne form for intervention ikke må betragtes som en form for diskrimination - heller ikke "positiv" - og at begrebet "positiv særforanstaltning" ikke bør reduceres til blot at være spørgsmål om kvoter; påpeger, at sådanne foranstaltninger kan antage forskellige konkrete former, som f.eks. en garanti for jobsamtale, prioriteret adgang til visse uddannelser - som igen giver adgang til erhverv, hvor nogle kategorier er underrepræsenteret - jobtilbud, der primært er rettet mod bestemte samfundsgrupper, eller hensyntagen til faglig erfaring i stedet for blot til eksamensbeviser;
10. påpeger, at princippet om ligebehandling ikke forhindrer en medlemsstat i at opretholde eller vedtage særlige foranstaltninger, som skal forhindre eller kompensere for handicap som følge af en af de årsager til diskrimination, der er nævnt i artikel 13 i EF-traktaten, og understreger, at sådanne særforanstaltninger bør udvides til at omfatte alle de sektorer, hvor der konstateres store uligheder, hvad enten det drejer sig om uddannelse, sundhedsvæsen, boliger, adgang til varer og tjenesteydelser, eller andre områder;
11. er klar over, at visse gruppers begrænsede repræsentation inden for en række beskæftigelseskategorier kan have den bivirkning, at det afskrækker dem fra at forsøge at tilegne sig den viden, der er nødvendig for de pågældende jobkategorier, hvilket er en ond cirkel; anbefaler derfor på det kraftigste, at den højtstående arbejdsgruppe om etniske minoriteter på arbejdsmarkedet, som skal aflægge rapport ved udgangen af 2006, er meget opmærksom på dette spørgsmål, og at der skabes grundlag for at give alle personkategorier i alle aldersklasser lige fra barndommen, adgang til alle uddannelsesformer og -niveauer, om nødvendigt ved at vedtage positive særforanstaltninger for at give dårligt stillede grupper mulighed for at blive indsluset i forskellige skole-, universitets- eller erhvervsuddannelsesforløb, hvilket ellers ville være uopnåeligt for dem;
12. opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har et særligt administrativt organ for ligestilling og bekæmpelse af diskrimination på nationalt niveau til at oprette et sådant; understreger, at sådanne organer bør være uafhængige og tildeles de nødvendige ressourcer, så de kan yde rettig bistand til ofre for diskrimination; mener, at sådanne organer også bør have beføjelser til at undersøge de pågældende sager; finder, at enhver degradering af sådanne organer bør betragtes som en ukorrekt anvendelse af direktiverne om bekæmpelse af forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til nøje at vurdere situationen i medlemsstaterne i denne henseende, herunder navnlig den polske regerings beslutning om at nedlægge det ligestillingsorgan, der havde til opgave at bekæmpe forskelsbehandling og fremme ligestilling for alle, som påpeget i 2005-rapporten fra EU's

netværk af uafhængige eksperter i grundlæggende rettigheder;

Indsamling af data

13. er af den opfattelse, at direktiv 95/46/EF i stedet for at være en hindring for indsamlingen af data, som især vedrører etnisk oprindelse og religion, giver den nødvendige og ønskede beskyttelse mod enhver form for misbrug i forbindelse med anvendelse af følsomme data indsamlet med henblik på statistisk brug;
14. mener, at det uanset kulturelle, historiske eller konstitutionelle betragtninger er vigtigt at indsamle oplysninger om minoriteters og ugunstigt stillede gruppers situation, og at politikker for og lovgivning om bekæmpelse af diskrimination skal være baseret på nøjagtige oplysninger;
15. finder, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis artikel 29-gruppen, som er oprettet i medfør af direktiv 95/46/EF, afgav udtalelse med henblik på at skabe større klarhed om de bestemmelser i direktivet, som vil kunne hæmme udarbejdelsen af statistiske data vedrørende visse personkategorier, og med henblik på derved at sikre en ensartet fortolkning i alle medlemsstaterne;
16. henleder opmærksomheden på, at på persondata er blevet gjort anonyme med henblik på statistisk brug kan de statistiske oplysninger ikke længere betragtes som personoplysninger; påpeger, at der ligeledes findes pålidelige teknik, der respekterer anonymiteten og traditionelt anvendes inden for samfundsvidenskab, og som giver mulighed for at udarbejde statistik baseret på følsomme data;
17. bemærker med tilfredshed, at Kommissionen i samarbejde med de nationale myndigheder og de øvrige aftagere agter at udarbejde statistiske redskaber til evaluering af tilfælde af diskrimination; afventer med interesse offentliggørelsen af vejledningen i indsamling af data, som er varslet for 2006;
18. henviser til, at begrebet "indirekte diskrimination" er uløseligt forbundet med kvantitative kriterier, og at det derfor virker mod hensigten at forhindre indsamling af statistiske data vedrørende visse karakteristika under dække af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger, fordi det dermed bliver umuligt at påvise eksistensen af indirekte diskrimination;
19. finder det afgørende, at bevismateriale baseret på statistiske data godkendes, hvis man ønsker en effektiv bekæmpelse af alle former for indirekte diskrimination og dermed en korrekt gennemførelse af de fællesskabsdirektiver om diskrimination, som udtrykkeligt forbyder dette;
20. opfordrer medlemsstaterne og i relevant omfang de regionale og lokale myndigheder til at udvikle statistiske redskaber, som giver mulighed for indsamling af data vedrørende beskæftigelse, boliger, uddannelse og indkomst for hver af de personkategorier, som kan være udsat for forskelsbehandling på grund af et af de kriterier, der er omhandlet i artikel 13 i EF-traktaten;
21. henleder opmærksomheden på, at en person for at kunne få positiv særbehandling på grund af vedkommendes tilhørsforhold til en beskyttet gruppe skal kunne identificeres

som sådan, hvilket forudsætter eksistensen af behørig data desangående; minder om, at de pågældende data især skal behandles i henhold til lovgivningen vedrørende personoplysninger, samt i henhold til artikel 3, stk. 1, i rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal;

Nødvendigheden af at supplere den eksisterende lovgivning

22. finder det yderst beklageligt, at Kommissionen på trods af gentagne anmodninger fra Parlamentet ikke på nuværende tidspunkt agter at udarbejde globale lovgivningsbestemmelser vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling; erindrer om, at bedre lovgivning ikke blot betyder fjernelse af unødvendig lovgivning, men også udvikling af lovgivning som svar på stærke politiske signaler fra Parlamentet; henstiller indtrængende til Kommissionen inden medio 2007 at forelægge et nyt lovgivningsinstrument omfattende alle de årsager til forskelsbehandling, der er omhandlet i artikel 13 i EF-traktaten, og som har samme anvendelsesområde som direktiv 2000/43/EF;
23. opfordrer medlemsstaterne til i forbindelse med deres lovgivningspraksis at tage behørigt hensyn til de forskellige årsager til forskelsbehandling, som er omtalt i artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, for at give denne praksis en troværdighed, som hidtil har været svækket på grund af dens ikke-bindende juridiske karakter;
24. opfordrer medlemsstaterne til uden forbehold eller restriktive erklæringer i forbindelse med menneskerettighedstraktaterne at forpligte sig til at bekæmpe diskrimination og beskytte personer tilhørende mindretal og andre sårbare grupper, samt at leve op til sådanne forpligtelser på en troværdig måde;
25. mener, at traditionelle nationale mindretal har et presserende behov for standardrammer for deres effektive deltagelse i beslutningstagningen om deres identitet, og at de har brug for at blive beskyttet ved hjælp af forskellige former for selvstyre eller autonomi med henblik på at komme ud over den situation med dobbelte standarder, der opstår med Københavnskriterierne på den ene side og manglende regler i medlemsstaterne på den anden;
26. opfordrer Kommissionen til aktivt at opfylde sine forpligtelser som traktaternes vogter og iværksætte hasteforanstaltninger rettet mod medlemsstater, som krænker fællesskabsbestemmelserne mod forskelsbehandling, på grundlag af artikel 13 i EF-traktaten, nemlig direktiverne 2000/43/EF og 2000/78/EF; erindrer om, at Domstolen allerede har fundet visse medlemsstater skyldige i at undlade at gennemføre direktiverne mod forskelsbehandling, og opfordrer dem indtrængende til at tage skridt til at opfylde deres pligt; mener, at der bør indledes traktatbrudsprocedure mod de nye medlemsstater, som ikke har gennemført direktiverne mod forskelsbehandling, for krænkelse af fællesskabsretten på samme måde som mod "gamle" medlemsstater; opfordrer Kommissionen til som hasteforanstaltning at undersøge kvalitet og indhold af love til gennemførelse af direktiverne mod forskelsbehandling, bl.a. på grundlag af rapporter fra gruppen af uafhængige eksperter i bekæmpelse af diskrimination, og til som hasteforanstaltning at anlægge sag ved Domstolen mod de medlemsstater, der ikke har gennemført dem korrekt;
27. henstiller til Kommissionen i forbindelse med en snarlig revision af lovgivningen mod

forskelsbehandling især at fokusere på problematikken vedrørende forskellige former for diskrimination og raceadskillelse, der kan sidestilles med en form for diskrimination, samt at tage begrebet "indirekte diskrimination" op til revision og udtrykkeligt tillade bevisførelse på grundlag af statistiske data om diskrimination;

28. opfordrer indtrængende til, at det nye Agentur for Grundlæggende Rettigheder, som skal træde i funktion i 2007, inddrages nøje i de nye rammer for bekæmpelse af diskrimination, og at det forsyner EU's beslutningstagere med rettidig, solid, pålidelig, omfattende og relevant information, på grundlag af hvilken der kan udvikles yderligere politikker og lovgivning; mener, at det i betragtning af bekymringerne om agenturets rolle og funktion er væsentligt, at agenturet passer ind i og spiller en integrerende rolle i arbejdet med at støtte EU's politik til bekæmpelse af diskrimination;
29. opfordrer Rådet til at vedtage Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om bekæmpelse af racisme og fremmedhad¹, hvori der fastsættes rammer for at straffe af racistisk og fremmedfjendsk vold som en strafbar handling, da denne afgørelse vil kunne bidrage til at fremme en nødvendig indsamling af data om racistisk vold og kriminalitet i hele EU; finder, at rammeafgørelsen bør beskæftige sig specifikt med homofobi, antisemitisme, islamofobi og andre former for fobi eller had i relation til etnisk tilhørsforhold, race, seksuel orientering, religion og andre irrationelle motiver;
30. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte forslag om at forbyde den diskrimination, som par af samme køn - hvad enten de er gift eller har et registreret partnerskab - er udsat for i deres dagligliv, navnlig når de udøver den ret til fri bevægelighed, der er fastsat i EU-retten; anmoder om, at princippet om gensidig anerkendelse også finder anvendelse på dette område;

o
o   o

31. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

---

¹ EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 269.